

ellers ikke vilde blive antaget. Altsaa, naar Virksomhederne kan faa et Tilskud, naar de kan faa Arbejderne billigere, saa tror man selv paa, at det kan forøge Beskæftigelsen; det er det, Forslagets Hovedbestemmelse gaar ud paa. Og saa staaar man alligevel her i Rigsdagen og siger, at det har ingen Indflydelse paa Beskæftigelsen, samtidig med at man selv stiller Forslag om at bevilge Millionbeløb, der kun har til Hensigt at lette vedkommende Virksomheder Antagelsen af Arbejdere, lette Udgifterne og derved gøre dem mere interesserede i at antage Arbejdere.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde ogsaa, at jeg misundte Arbejderne. Nej, jeg misunder ikke Arbejderne, jeg har nærmest Medynk med dem, at de følger den Politik, som det ærede Medlem anviser, thi det er jo klart, at den Arbejdsløshed, de er ude i, er meget ubehagelig og et ulykkeligt Forhold baade for dem, især for dem, men ogsaa for hele Samfundet. Men det, jeg har udtalt, er, at jeg ikke fandt nogen Rimelighed i, at de Folk, de Organisationer, som for at gaa i Arbejde kræver 1 Kr. 40 Ø. i Timen, skulde kunne gaa hen, naar de ikke kan faa Arbejde, og forlange Understøttelse og Underhold af de Folk, som maa arbejde for 40 Ø. i Timen. Det var det, jeg fandt urimeligt, og jeg skulde dog mene, at jeg vil faa Tilslutning dertil hos mange, ogsaa mange udenfor mit Parti.

Men saa sagde det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, og det ærede Medlem Hr. Stauning sagde ogsaa, at dette var Gaardmændenes Fortjeneste, det var Fortjenesten for de Folk, som havde 47 ha Land. Nej, det er en Fejltagelse; det var et Gennemsnitsudbytte af baade store og smaa Landbrug, saaledes som det havde givet sig Udtryk i de Regnskaber, som er indsendt til og bearbejdet af det landøkonomiske Driftsbureau. Det gælder altsaa ikke i og for sig Gaardejerne med 47 ha, for de har en mindre Fortjeneste, men det er et Gennemsnit for alle de Landbrug, som er behandlet der. Men jeg forstaaer jo godt, at det skal gøres til, at det er Gaardmændene, der har det saadan. Naar man tillader sig at have en anden Mening end Socialdemokraterne og at gøre den gældende, behøver man ikke at have megen Jord for at blive

Storagrar og Storbonde, men hvis man er enig med dem, kan man have ikke saa faa Tønder Land og endda være Husmand; den Erfaring har jeg i hvert Fald gjort. Men jeg tillader mig nu alligevel at sige min Mening om disse Forhold, hvad enten man saa vil sige det ene eller det andet dertil.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vilde imidlertid bestride disse Regnskabers Rigtighed — andet Indtryk kunde jeg ikke faa —, og han sagde, at han havde hørt noget i sin Barndom om, at det gik saa og saa daarligt, og dog havde man Penge i Sparekassen. Ja, det er meget muligt, at det ærede Medlem har hørt saadanne Fortællinger, men det ærede Medlem er vel ogsaa Medlem af en Arbejdsløshedskasse, sidder vist endda i dens Ledelse og har vel ogsaa affattet Regnskaber, og jeg skulde dog mene, at det ærede Medlem vilde føle sig brøsthølden, hvis en Mand vilde sige: Deres Regnskaber er fuldstændig gale, de er ingenting værd, for jeg har hørt i min Barndom, at der var en Kasserer, der lavede forkerte Regnskaber! Jeg tror, det ærede Medlem vilde føle sig lidt brøsthølden derved. Derfor kan man heller ikke afvise disse Regnskaber her med den Slags Fortællinger; de kan være meget interessante og meget morsomme, men til Belysning af de Spørgsmaal, der her er til Behandling, er de ganske uden Værdi.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde ogsaa, at de vilde fortsætte med at sige, at det var de fattige, der skulde betale. Ja, det tvivler jeg ikke om, at de vil; men derfor er det alligevel lige forkert at sige det. Jeg nævnte forleden Dag nogle Eksempler paa, hvad en saadan Tale maa føre til. Jeg kan nævne nogle andre i Dag. Naar nu Socialdemokraterne taler om Nedsættelse af Militærudgifterne, siger de jo ikke, at det er Militæret, der skal betale disse Penge til det øvrige Samfund. Nej, saa siger de, som rigtigt er, at det er en Nedsættelse af de Udgifter, som af Samfundet afholdes til Forsvaret. Og naar de vil nedskære Udgifterne til den frie Skole, siger de ikke heller, at det er den frie Skole, der skal betale til det øvrige Samfund, men siger, som rigtigt er, at de ønsker at nedskære disse Udgifter fra det offentlige til den frie Skole. Eller naar de ønsker at nedsætte Udgifterne til Landbruget, til Husdyravlen, siger de